

Daybog

qua me alijis fwa phrosteaund he Bre-
gerd i November 1822.

af 18de Novbr.

Ja Daadur, gnawi mowi Dygnur
og Dnaognur gamdu. Lndfagur ok he Brend-
ndd-ffundur, þvund litbagn fortu Hol-
"man, þvundur ok þvundur Dignur af ad-
þvundur, þvundur i phrosteaundur,
þvundur þvundur, þvundur af þvundur,
þvundur þvundur þvundur, þvundur
og þvundur gamdu metdu, þvundur
du i Daadur, þvundur he mowi
ngur þvundur, þvundur þvundur
þvundur þvundur, þvundur veldur veldur
"gou indbydu he þvundur alvortigu
þvundur þvundur, i þvundur þvundur
i þvundur þvundur, þvundur þvundur
ok þvundur þvundur, þvundur þvundur
þvundur þvundur þvundur, þvundur þvundur
þvundur, þvundur þvundur þvundur, þvundur
og þvundur þvundur, þvundur þvundur
þvundur, þvundur þvundur þvundur, þvundur
þvundur þvundur þvundur, þvundur þvundur
"þvundur og þvundur, þvundur þvundur
þvundur og þvundur. Þvundur
þvundur þvundur þvundur i phrosteaundur
"þvundur þvundur þvundur þvundur þvundur

þvundur þvundur þvundur þvundur

21

Samfundets Læge & Fortøjnings, smilende vi
grøjede. Da end nu hamer Lægen
og Paalens til os fra Bergen, maatte
vi gaa ombord paa den. — Her kom
vi den første aften, at gjorde grunden
"lige Opholdstid" med den gamle
"Søndmøring", som, med sin nye
Fortølling som "her underlig godt og
vel dette var", hamer for den
Trina og Miss, Maaltes for den ude-
"enue Fortøjnings og Lægen. —
23. omkring 6 maatte vi Bue-
ellers Bue fejlsmed, hvor vi fik
at vinde lige Lægen med den gamle
"vot Perdent 17 Alen lægen og 11 Alen
bunden Tæl, — Hermed vi hamer
fik den første god første Tæl og
Druktid Lægen for den gamle
Christiansund, gik vi til hamer,
Lægen og den gamle fik den
muleværdige Dreg, men Tæl, gaa-
den første Maaltes. — Uagst
nu hamer — saaledes kan man
vold kalden Lægen i hamer gaa at
nost det med hamer — saaledes
og nu se den gamle med den gamle,
lægen dog da 3 Lægen med den gamle
f — den 4de og sidste nu noget
flermerke, igennem den gamle
gaa den gamle lægen gaa —
sig den gamle hamer den gamle
"den gamle med den gamle."

30

und villog, ah man konu findu forhol-
 "lingur þessu í þessum dögum þi-
 "stovin. — í Soluorku
 gik, nllgr nllgru maðnu, mi fjnu
 1/2 fjndingomj omr uoqla þunngun
 nllgru. og þi gik til þunngs und
 íð bndu haab omr uoqla þunngun
 "gu. íð þunngun þannu lagh
 þi og nu þunngur þunngun nllgru
 "gjult ah bldu.

20da Hvbt:

íð þi þi þi þi, og þi þi þi þi þi
 íð nllgru þessu þunngun, mi god þunngun,
 íð þunngun þunngun nllgru þunngun þunngun
 þunngun til í þunngun af þunngun þunngun
 og þunngun þunngun mi þunngun til ah
 þunngun; þi nu þunngun þunngun
 af þunngun þunngun þunngun þunngun,
 og þunngun þunngun þunngun þunngun, ah
 þunngun þunngun þunngun þunngun þunngun
 þunngun til ah þunngun í þunngun, omr mi
 þunngun þunngun þunngun þunngun þunngun
 "þunngun þunngun, nllgru omr mi þunngun
 þunngun í þunngun þunngun, þunngun mi
 í þunngun þunngun þunngun lagh of þi þunngun,
 und þunngun þunngun og þunngun
 þunngun og þunngun þunngun þunngun þunngun
 og þunngun þunngun þunngun þunngun.
 íð þunngun þunngun og þunngun íð omr þunngun
 þunngun, þunngun þunngun þunngun mi þunngun

4
Hind og ulyk maallidnt. fik mi af Mordne
adskilligt al forre om Lørdag og Gørje
"ter, Lørdag og Søndag, samt Lørdag
Lørdag og Søndag og andre Maaned, ¹
nu Søndag, det myge man lig
"nu anfuk for Laubagelig for andre
med mirkulige fiske og fiske. De
sluttede. — Det var Mergul, Mord-
"ne fagede, var adskilligt ved blot
"guligt, nu ni ude på dag illen, al
fane allebafagrligste Dni. var: god Nat.
Soin ut Lørdag og Maanedes Lørdag
til al morre os maan anuere, al
fane uannordet tilbød sig at anfuk
os til og gaa nu alom fagll ude
Dag, Gørje Mordne blot coutvair,
gudrom fane ikke brimide.

f. 21de Novbr.

2. 7 Lørdag den 7de Novbr. 1771, da
Mergul var god og Mordne, omme-
"stjendt den faldt sigelig, dog var
fagll. — Lørdag fagll, som var
os Lørdag, gik omme, nu Lørdag
var indet kaldt, Lørdag fagll,
sig ulyk os fagll mi Lørdag, 12-15
og det i den Dni, al mi fagll. Lørdag
Søndag til 2. 5 fagll og
"manorndt & Miln til Aaled.

Viender afsygnuden Modmiind og Stille
kom mi til 17 om Aftenne til Enges
ruand Aarlot yaa Eegdet. - Haa
syndstuden i stunduegne med al
gimm og Gysarros af 2 Gysuuden, der
17, al haa y fannu uelstodige Druge
2 Eder til haa foreruen stek, og der
2 dnu, al der was Dydtegiuoria yaa
Modset, 14 mil fra hant Dnyel.
Hi trougtu yaa al faa logid for haa,
for siknuuden, al mi iugne Dnygleds
"der stuldu forlaege, da mi fannu
stirrogalou derfor; og nouer Dale
sindstet Solo kom os til hystly i al af.
"yoursa Enguouendyge for An
sygnuden, hignuden, al Enguouans
"dnu wul kundu wida gmoelidit
nu Enguouans-fuker, der uig haa
stikidit med jid salig maade Druu
"grr, was i staud til al modtagu
faudamen Druu Folk sum mi waa,
Enguouandur gjoerd waf nuden
wagla mindra megleja Gudnuendyge,
hiesjnuuden Dag, al waas mi nudelig
wieldu kundu mi saguue foas hys
"wim; nou mi brudega dal hystly
"yied, al marstjornu fomu yad hant
Druu wudnu uindstaudhuygou
stent, og da mi nouu komu.

(6.)

udtænke og med Gærdensord, blev man:
"du, hvor i bønnetid man uerger hoflig,
saa at sigt vordt til at gindt an yd-
"troungende Gjedten legid. Da
concupiscentia kogt og bligt mastie
"erst færdt brugtoden blottet sig vordt
"en form af pædagog og huffordt,
færdt med Gærdensord fik nu fort
"Dial af at bønnetid. Mi iudtænke
"vordt Hærdt, som færdt med Gærdens-
"ordt færdt bødte af nu Dærd,
til at færdt og bønnetid, færdt
"bødte vordt at bønnetid færdt vordt,
at vi sig vordt komt for at liggt
færdt til bønnetid, og mi blottet yd-
"vordt vordt færdt vordt vordt, at
færdt vordt mig vordt færdt, om
færdt færdt vordt vordt, færdt-
"vordt færdt færdt at bønnetid
mig vordt, at vordt, vordt færdt
sig Gærdens for nu færdt, vordt sig
færdt at vordt vordt vordt, vordt
vordt vordt sig nu bønnetid.
Mi vordt vordt vordt vordt vordt,
for at færdt vordt færdt til vordt færdt-
"vordt, og vordt vordt vordt færdt
god færdt, som færdt og bønnetid
vordt vordt at gindt af.

4. 23de Novbr. Forum vi gærde found all most
frögurad indyalkud og Ljök bregg i laad
most hollnu allvæddu 8. — Vi yafstundu
sunn Woldend Þredingard, smor dæ for-
lomi od, som om Þredinu man undr mid
nóstak, umbræddu yaa ah mi þeglede fagu
og ah busögð foru, þfi nu saadun þiginn
þou hæub, iford nu kareaj, gje oy fra
nóstak saesuanh dæ miðra sig, al most
Gouuo Þrijvadað sijðlig forþi Þredingav-
"dnu, — Vi tvoude nurog, i maudnu
mænnu ah gaan yaa, ah kinnu þoru
þngu he þætrijvæsu omor ah mi ilku
busögð foru; þaa graudþmæddu man
mi, og dug nu dæ utguk vinnligu,
ah maudnu ilku þoukta yaa alls mid-
"þra of os, found ah foru, om mid þaa
mænu, vuk gloudu sig omor ah blinn þvi
for nu þensög, dnu þau þijvælignu og
kinnu þau þinnu þau þijvælig Gledu
nænu þijvægu. — Eransugnu þi, ah
þig ilku þog mid þi dnuu þinnu þinnu
mænnu dnu þinnu dnu, man þnu,
ah þig þinnu þinnu for ah mi þinnu þinnu
þinnu þinnu þi dnu, þinnu þinnu þinnu
"dnu os þi þinnu. — Þinnu þinnu
utguk gudu og þinnu. — Þinnu þinnu
"kom mi þi þinnu, lnu þinnu af 2
þinnu, dnu þinnu os lnu og þi dnu:
"nu mid nóstnu, og laan dnu þinnu
þinnu for ah ombræddu sig omor ah

ni kom nok til Leids. — Den gamle
Fædrebildelse, at Hepten fandt ud af
af sin fæderlige Gæst, for at lufte sig
til Stranden, tilgik og kom
Dagbogs gæstige Leids og.

Momus Christenrydsket skjedt blev
en af de gamle og bedst, ufloral distal
først fandt frem til den under
i fjern og kom til den skjedt
for at bringe hjem til far og
mor.

Den blev en taget af
fend med skjedt-karlen, som blev
gaaende, at fæderne ufloral i fæder
"Domen-hjernen." — Sommeværdig

nok, at den ufloral var tung, at
sige far til Otte — nu far, som
den blev fortjente sigende Gæst
eller Gæst —, men far sig den
siden far, vi nu far og i lang
tid kunde munde at far fra mor
fordoms Gæst.

Den skjedt var tilvæde, og
vi drog sig og sigte til skjedt,
den skjedt sigte nu for den skjedt
"Gæst-karlen." — Da vi sigte,

at den var sigte om til skjedt
gæst nu munde den, den skjedt
først sigte sigte i nu sigte,
nu sigte sigte, som nok var sigte
ufloral, da sigte sigte sigte,
ufloral vi var kom sigte, sigte

alle de Glæder, der blyver os aarsigter, men
 "den saa varmen og fælden af søg fandt ad
 "Stillelig Slags Dæmper, at vi bli kunde
 "gælde ind at rigt elove, eller saa nye
 "fjæltu med Glæder, slyng og blyndel
 "den, at vi, af Præjst for Skind arbej
 "nne, vi tvede tagt Gæstene med
 "eller den med den. — Gæstene
 "gik omkring i alle Gæstene Glæder
 "og Sønnen, misfornede disse saa
 "søja, som den blyndige me fælden stillelig
 "indne gav gæstene den ind. — Misforn
 "uigle ind de fleste af dem vandede
 "Hønsene lod gav vidediggjorte at Mork
 "stod, for at vi kunde lade mere den
 "ogvnde deri. — Med denne flomde
 "sæng kom gav til Skiften, som ind
 "læste aarvandede med folkene om
 "dønstjæde lige til Bergen. — Her opstod
 "en nu saa kaldet capis criticus, der stille
 "fænde idfyornede, at der hies, som
 "det vidediggjorte Morkstod fælden, i sov
 "aarvnde fænde mere blynd og med
 "Sok, somer fuler hiesale stille fænde
 "ligge sig. — flom noget nye og vided
 "contra blor ind nyfæmige blyndel,
 "at Morkstuden vi stude beina med som
 "læst. — Vi nyfæmige den som
 "Sonnefermende Læst, om det misforn
 "lig indfælden tie blyndel tie halvgæstene
 "yde Løken, og fandt den for blyndel,

Da det blev tid at gaa, at vi skulde
 komme til Løken i Aftne og taar til kaldet
 med smaa huse fornaar. — Mænd
 vi forde haardvilde og trykkelige om
 forsaarene af Lovens, kom, fornuft
 "mænds Drogend med et munde, der
 gaa sine bragelige forværing af
 Brynd, at vi naar fornuft
 "nu indvillig vilkommen som Giv
 "for med allestavelik og i nu Drogend
 natne. — Vi naar nu iden Drogend
 saa overindig som før, men kaldet
 for tidlige, og vilde for
 Løken afværdi vi færdig af
 vilde til morgendagene og indvillig
 "for med munde Giv og af gaa Nøst
 "dal. —

God Aarhødt blev
 vi godt modtaget og bærvedt; og
 naar vi indkaldt, at manden gik
 ugent med i bærvedt, i det
 fald tilbød me af os, fornuft
 Løst, sin huse fornuft — me vilde
 "for og trykkelig forværdi — til so-
 "na, færdig vi al uimelig Drogend
 til at mere ugent med til fornuft med
 med Givend. —

f. 24de Novbr. — Af 10 laan, Drogend forværdi med
 fornuft munde Givend. — Mænd kaldet
 med Drogend, Givend, forværdi og munde
 — Da det nu færdig, færdig blev gend
 med Drogend i Drogend, færdig kaldet med
 Givend, og gaa naar for uimelig til at

19.

broren sig — Salta mi ind fra Land 2/2 10²,
bestemt at visse blot tie Driggend, 2²
mila, efter som det var for længe tie
vedta gamle Dyrgebund. — I godh fæll
Hjert Loue mit 2/2: Gmimod 2 tie Drigg
"geru der ynd og bebord af nu af Diftels
"kordjungs = og Dyrgebund = Samra
"tra, Loudu og koudneruudtich Hoer,
"ni fik godh Gmimod, uun ni bllac
"gn at mannu Hoer ij naar Hjuten
"g ad dromod fave uundta Baru,
"nd stund lidet Hoer, strog tueru
"lig uugnd og fovevordignd os uer
"gnd, da ni lögward i nu dal ligu
"dromod, strom, Gmimod Samra
"sang sin comod. — I dattu
"Gmimod godh ni uger Dyrgebund,
"og comod allfan fortroffrigt.
"nuu noru uju Dyrgebund manni uun
"uud fortroffrigt, uun Loudu, Rod uugnd
"laugh iudud karstrand. — I du fidda
"fandni mi fidda vumlich og bygumud,
"og most toj fandni staud uun ylatudud.
"I noru hjuu laud sad mi dromod sau
"uunfemidud fignou Dyrgebund staa
"nd af du ulla bittiktu nationu porsokti =
"bu, og most toj Rod uun, for dromod,
"ja uund af uun nudug for ad feldt porsu
"bord, og stink, duu i juu laud fandni
"lignd uunnu ligu saad godh og uunnu, ou
"i noru uun fovevord steligud duug.

maattu nu liggur yaa ni sualk bidd, nu
"fak for Haind lag binnok, forsof for saar og
"fak fjalms og vyltun for nu guld. —
"Mi deen, Deith inclusive, ogarv iinid
"evokid faa goda, ah ni togu tie talen mod
"Saadnu, Hi dar mad — faa fudke del
i falk fjordnu, gromfwa ni vylta ud,
"i noqum fjorra Saad ah faa. —

af. 25de Hoob: —

Hai klodnu i forstoda Boriggen,
og Haindnu faldt os forv i liggnu,
Gromfwa! Du ein varet, nu lina, daad
vindhie ni komer varen tie vofidund.
Dul gromfwa fjum Hornelen vord ni forbi,
nu faldt da klodnu vylta g
da gromfwa gjordnu faadnu Haind,
al dajdful fjum Oravon lagde iud
og Saadnu glida lod for Haindnu. —
Dul tygigt ni far vildu gik, nu iudnu
ni faax os vna dal altho vellen vax,
og Saadnu al fii farv fra Saadnu lina far.
Dnu Haind vnu os dog ni tygigt vofnu:
vnu nu dan faldts os i vofnu. —
— Haind os for vnuvilkun far vofnu,
Hi vofnu nu vofnuvofnu.
al dajdful vnuvofnu sig, sad vofnu, vofnu,
faa Haindnu vofnu dan i l... —
Dnu vofnuvofnu vofnu: vofnu vofnu, Hi, fjum vofnu!
Dnu vofnu Haind nu vofnuvofnu mod vofnu vofnu.
mod al dan Haind dal langfjumb vofnuvofnu gik,
nu langfjumbvofnu vofnu fudke fii

Da Windmen saa med Sk og Wind sig vrede,
 al Baaden bij de wind forspandig vrede,
 indtil vi naandede Turrefund,
 smaa vi tog hamu og Natbluum.
 Da Daguet flaur sliffu ud os osse,
 vi gaaba, Esjruu med os alle smaa.

Det luum vi uende Luftevinden kan ved
 vne fure, al Dagvognen forfalden far gjude
 sig nu duude, og al far far miller ind
 sin Esjruu fannu Esjruu.

f. 26 = 2^{de} Hoved. — Iu Storme af Skummeed for
 „gindvnde os fra al koudt bord fra Turre-
 „dind, Iu Esjruufuldnuu ij mornu, al
 tagu osse Stav-pjordeu, og Iu ij givne
 audvordigt, Gvrandruu yaa luum Gude
 af pjordeu. — Iffval vi maa Blum
 forvordiga ind kaudnu ou, al vi
 skuldu ligge osse i Turrefund i del uind
 „Ia tie i morgnu, og Iffval vi gande
 tagu os nu mornu forvordigt, kildnu
 af mornu Quillou = kugru, lode vi os
 fure fure tie Iffval Pienruu yaa Stav
 „ou, smaa vi kildvordu i Turre fund
 brjagdeligt; uue vi maa ild al forvord
 tie al tagu Iffval og Natvordu ud maa
 „Iu, kildu Iffval og Natvordu ud maa
 „Iu lode os Iffval. — Vi kildu uue
 mornu forvordigt tie al tagu ind med Daguet
 „Iu i morgnu, ou Winden kildu

11

f. 27de Novbr. Blomman maaned og saa dnuur dag
tie frude, og ved, lignende andud stor
musek, and bnforsige Maariakjovud, fra
Hie tie Huse, og med algeud, hagle, Eijne
ild og covdne. — Hie Blom altfela
i nedvns Gmaestons, vaas nadtagre
dnuur tid, Gromi mi gik og tie nu tidne
Maaned, for al fra Gylfjovud Gvifnu
vaa du tilgoudfynde fjovud. —
Gyg gandede i 2 Dage Gant dnuur ledne.
"du — unu mig med ildn forudruen
unni iugste Doftr med al felta kam=
"und tee — . . . Hie bade altfela Hordie
"dnuur om al lann og tie midtagre nu
Ligg-buigg. — I dal futen dnuur blom
fal fenne yaa Levede, kogu Hordie
Hennore for al gjovud og Gvobrag Hie
han tog sin midtagreud ned og
forstiaende indie H. G, da fave, ude
"dnuur nu hafnuen covdnebygge, kog
bort, afsladnuen og forstiaende for
fave tilbagerogge og faveforlige for
nuere forst og med Eijne, fave fave
afstnuen i fjovuden tie mor fella=
"injtnes, vaas, fave dal cadn tie, Gvob=
"unni kongora faveud, ude og tie al
forstogge i furedeud. — fave lo=
"vunde al faveud mig med Maarie for
Dige Gvigg: Högellu tie livet. — Dnuur

Omkring fra nu Jætt, ansvor, uafstand
Dua gihue, tegu Deyon fort nu god gauru
Dua agtobog, iindlodid br, ick kuu
nogut, sou, iudid ud anduh maafon
utru bokjueth name af "Tijge Dwaab
Dwaabur", brugro mod Dwaabur.
Jg modtog fues tilbud, holdende gald
for uogud yestnuuden al brugr Dwaabur,
Dwaabur, yaa Dugu, Jom jg fameda
Druud tie al ansvor ferdige Dwaabur.
J Dwaabur kom da Doga, Dwaabur
Kruudgon fameda laud mig yaa Dwaabur,
ud ud ud.

af: 25de Novbr. — Jul ferdig, sou yestnuuden os, uf-
"Lad mi færdig gald, Dwaabur wafte
und souu hestligud sou ferdig, man,
al Dwaabur yaa Dwaabur uafdag ud nu
"guld Dwaabur fra Dwaabur Dwaabur, ud
Dwaabur, al yaa, tie man Dwaabur, man
koune wafte yaa i Dwaabur Dwaabur, Dwaabur
ick udnu Dwaabur. — Sou Dwaabur
und Dwaabur ferdig nu Dwaabur af da
for uafalte Dwaabur, og 2 Dwaabur,
tie Dwaabur ferdig for Dwaabur, udnu
Dwaabur laugfouen Dwaabur i Dwaabur.
Dwaabur Dwaabur nu Dwaabur ferdig
af Dwaabur, og Dwaabur af Dwaabur
Dwaabur. — Sou ick al ferdig uogud tie
Dwaabur af Dwaabur ferdig Dwaabur
sou af Dwaabur ferdig Dwaabur, ud
Dwaabur ferdig Dwaabur, al Dwaabur Dwaabur

del. Jernstuen gaaede med, at hane isen
gjendede. — Et muligt Løst blev der
for oplyndet, som godt som fremme
tillad Valde. — med Ormen
Lustfuld og med Løsting gik
Daghu til fude. —

af: 29de Novbr.: — Modens Løsting, som i de 3
sidste Dage gaaede ind i den til os, siges,
i Dag Morgens noget Blid. — Modens for-
de Løsting fra Skjærsen med Daggjald
lød saaledes: at det tog sig til sig-
"for mig", men at vi skulde gylde de
"gode Løsting for at hun, som gaaede
der var en Løsting men dog i sig selv
stort, medde givne af sig. — Dage
fulgte, som vi gik alle med os, som
"men og koldt os til Skjærsen. — Du
med Løsting blev, at gaaede for stort,
men hun sig til den Løsting Stavfod,
og at det derfor, vi udtale at tage ud,
de fulde med sig. — Dage med
Løsting, at vi kunde tage ud, ra Skjæ-
"med man vilde. — For at befors
med Løsting om sine fude Løsting
vi nu Dage Løsting med 3 Mager,
der skulde tage med af med os, og
med Løsting fulge os til Dage. — Dage
Løsting blev saaledes, som man af med
nogle Løsting, som da Løsting Løsting
isere med at bringe Løsting med os.
"gaa. — Dage Løsting Løsting

173

og i Thronen den numerus, at vi alle de iden
 kunde vor fjerne med Hinderne, som ikke mere
 vring Skjæfne tiltraadte, da Hinderne i det
 færdige "gudne nu" dannede. —

"svare 3 Brevne, i Hjemmet ligger, og
 de unge gæster og fornuft, at mest vi
 blev udbaarne og vor Dand galat forde,
 gisfede da Flug, for at salubere os med
 deforjane; men ikke færdigst gæster
 da Hinderne, at mest vi igen blev
 baarne og i Hjemmet, færdigst —

"kald blev Hinderne af vor skotte
 folks Hinderne de Skjæfne Hinderne
 "vring — færdigst da Flug, Hinderne
 Hinderne af Hinderne færdigst da Hinderne
 Hinderne = Hinderne — Hinderne Hinderne Hinderne
 "gæster, de gav gæster sig nu god Hinderne
 "med og nu Hinderne Hinderne Hinderne —
 at vi ikke mere Hinderne id, de Hinderne
 blev og Hinderne, at vi nok kunde fjerne
 Hinderne om Hinderne Hinderne. —

Hinderne Hinderne, Hinderne Hinderne Hinderne
 "Hinderne, Hinderne Hinderne, Hinderne Hinderne
 "af, at vi med Hinderne gæster os i
 "færdigst med at Hinderne os, Hinderne Hinderne
 "Hinderne, Hinderne Hinderne — Hinderne Hinderne
 "Hinderne Hinderne Hinderne — Hinderne Hinderne, Hinderne Hinderne
 "Hinderne i 4 Dage Hinderne Hinderne os Hinderne
 "Hinderne, og Hinderne Hinderne. — Hinderne
 "Hinderne Hinderne Hinderne Hinderne Hinderne —
 "Hinderne Hinderne Hinderne Hinderne Hinderne Hinderne,

Da den, efter sig Fortvæling, Thundren
falden tog ud, hvoraf hændelsen i en
Fortælling var. — Ja, som vi nu har
„da mor og far og Sten, som den var
„magne ved at bære sig for Solen
„og Sten, da indstod jeg ikke for, at
mi jo, fra d. 26de januar, som den bærede
og 3 a 4 Gangen doglig; men som den
„lønning kende det var at vende for
den Sten, som Gjendren sjældt at
med en Drang i, at den var man folk ved
„den bærede gaar ved langt Sten, og
som man i den Gjendren kende var den
Dag, naar Sten Sten Sten Sten Sten
kende man at kende og vende Gjendren.
Nøj, at aendeligt bærede sig mildt,
efter som vi som kende sig, med
„nu, nu ligesom den Sten Sten Sten
godtrodag, og med den med den Sten.
vinden da den: „og som mildt“, kende
med, jeg ved den Sten, indstod at
„kender vel indstod; men jeg for
„den, at den, som Gjendren indstod den
allerede sig Sten Sten Sten, og som jeg den
for sig negere med vendt.

d. 30de Novbr. — I Dag var Hændelse med og som
ved den, men dog sig. — Vi fik
den for tidlig Sten, som at kende og
for den, Gjendren mi og som gjendren, som
at mi allerede d. 7de via Sten Sten
falden fra Sten. — Den med den mi

(14)

rigtig nok Blij af den Dren, at den 3de brv:
"gubsten Scilypen fleggende for os — Hi
flag skal jo vi bringes i Norden — men
gimov ofte maad man vi ginn kej
yaa Chadren for Njllnes Skjeld.
Hindren fagrunder lide ofter lide ind
"tie den blev gaaften Skild, og drifon
lone vi, da Laadren man blomme
Lattuk for 2de ind den i Gaan au:
"Lagun Njllnes = Bryning, tie Dore:
"Sind 2: circa 2 fflomidag.
Hi fowlfalka fwan Laouren He Kora
"Sind, som vi naadde 2: 3de. —
Hov Skjido, den Gaaen Gvildel sig
faw god i den sidste 4 Dage, man ufr:
"god modig, og os falkende den vi
yaa 2de tie de komer midten; man
Lftnum man ned, og, fmad den man
den Jemund, den gaaen ielt au:
"Lagoligt Gvarden udrerren, nu
2de 4 Milen fra Kotsind, vi al talu
om, at Dognesjorden maaltu yaftr:
"nos. — Hi Galdt nu Skib = ullon
Laads = laad, fmovi den blev faldt
manqun maaltu salu af Skjido:
"Lardren fawmefaw af os — Skom
indbefaltuk — og Anfillelde blev,
at vi lod Nauden forbi Kotsind

Da Skjolderne kom ind, med Gudebylde,
at bringe os til Skjolderne af, som
væstmene. — Højst modløs at
være gode og modene, skinnende
blanke, vi blev derfor gode fra som
væstmene, og laudede sig: Gode
"mod" i Skjolderne. — Vi blev
"være" som Skjolderne, der i Dag
gavde nok at 6^{3/4} miler frem,
med navnlig Hovene og alle, ja alle
laude den Profumieret de 6
"mod" i, som den de blev
indvillig glæde. — Højst
Nøjsefuld! fandt de i alle den
"den" ja alle som god Lovdagslaude
som mildt Hovet da ikke kun
blive, ja nu dag allerede været,
at vi, da!

Da jeg nu blev for at
syndere vi staa efter nu for den,
som 4 Dage i forvejen gavde med
Lingene og siden liggende i
gode Steder i 2 Dage, som for
"Ling" alle som der i saa indvillig
Hovet kun skaffes af Hovet. — Vi
uballe alle den og nu indvillig
af Skallene, som toudene, laude
indvillig Lovdagslaude. — Dronning
os i Bergen med alle, vil vi de Hovet
med indvillig.

15.
af 1^{den} Decbr. — Af. 8de vjste ni id i blank, skild
Niger. — Glou gnide skjend i norð vjst.
"Hic al lona os nu oustelig lov. Glou
"dnu dnuvnu man sij dnuvnu al suu
qua moru, og idet miednu qua dnu
skj dnuvnu dnuvnu. — Sagu dnuvnu
dnuvnu, al allnu dnuvnu dnuvnu laugu
da ni lona id qua dnuvnu og dnu
miednu nu dnuvnu dnuvnu,
dnuvnu nu he dnuvnu og miednu,
al ni vj lunda lona lona, nu
he alverströmen, gnuvnu ni togu og
ij 6de dnuvnu. — Ni gannu
nuvnu dnuvnu dnuvnu dnuvnu og dnuvnu,
nuvnu dnuvnu dnuvnu dnuvnu, dnuvnu
dnuvnu lona fra dnuvnu. — Dnuvnu
"en dnuvnu. Haer dnuvnu af dnuvnu
"dnu, da lög dnuvnu ved dnuvnu, gnuvnu
ni sua godu, sone dnuvnu lög sij gnuvnu i
nuvnu dnuvnu, he ni togu moru lona
dnuvnu qua dnuvnu dnuvnu,
og ni suu dnuvnu nuvnu he moru
dnuvnu i dnuvnu. — Allignu
"nuvnu lona ni vj gnuvnu fra dnuvnu
friu. — Dnuvnu Alverströmen
nuvnu og dnuvnu al nuvnu dnuvnu
dnuvnu. — Ni dnuvnu vj-
"lig nuvnu dnuvnu, nuvnu dnuvnu
dnuvnu sij miednu fra, for al nuvnu
dnuvnu. — Nuvnu dnuvnu fra

Dyftolualistk — thi du maa se troette, og
i saadanne tilfælde troer jeg at gamle
benedikt, at Dyftolualist komer
med lilyet — at du givner skilte
vok til lilyet i lilyet dunsom vi
sindes forfildere dunsom, at det
blom stikke sig i morgne. — Det
"In kinden vi en sag med gamm gjord,
thi det var faldne plimfrost og alme
sindes med mine medag saa i dag, og
det er jo gammel Mand's Tale,
at det er Regn i Niems Hale.

Quoridm gamle nu saadan forfildere
skaffet os til Bergene, iden skade for
du stikke med, og med kom det saa
en yde, om forfildere og i lily
fjeldene, eller ej? Alligvel gamle
thi more gode grund for at velle
"nu, at det er fald i mor magt
at givne tagen Ostruansen for gode
vok, og disten blom dog med
"stikke af den kold forfild og mor
kold Engmand, det vander til
at forvandle nu maae stin og
brug for frost og borte Ostrulust.
"thi bage dunsom til calen med maae
magt og hvalvok for Engmand's Dug.
"stad, som doges skaffet os Ostrulust
at miden om forfild og Ostrulust.
"den, givne indvandsmed og.

med maae an.

16.

Dnu 2de Decbr. — Dagen bragte os fædrenes
Løstæftelse, som gav os Mandt, al der
er skog i skoven halvt, thi det er skoven
for vinturen, og nu vil osmelligt sig-
"ne" — Viend indsigende angende. — Vi
fandt sigindte saa at sigte og faa
nu Draaba angu saa os — nu vi
maatte jo sig og saa osfærd, al vi ma-
komme Bergen ned. — Gledige som
fædte maatte vi indledte den, al skog
"nu" og sigte længere ned ned nu fædte
"viend" sig. — Viendte man indvandt
denne maatte haardtænde; nu der
sindte sig og sigte ned, al vi jo sigte
"nu" 3 skovindtag maatte sigte. — Vi
indlignen glæde indvandt sigte vi kulle,
al indvandt i skovindvandt alle maatte
maatte indvandt om ned sigte. —